

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3MCdo/3/2012
Identifikačné číslo spisu:	3704899907
Dátum vydania rozhodnutia:	07.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3704899907.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ V.M., bývajúcej v A., 2/ P. G., bývajúcej v F., 3/ M. A., bývajúcej v A., 4/ O. A., bývajúcej v R., 5/ R. G., bývajúcej v A., 6/ M. Z., bývajúcej A., 7/ MUDr. M. A., bývajúceho v A., 8/ O. A., bývajúcej v A., 9/ I.L., bývajúceho v A., 10/ Mgr. O. B., bývajúcej v A., 11/ M.L., bývajúceho v A., 12/ M.L., bývajúcej v A., 13/ R. C., bývajúcej v W., 14/ O. U., bývajúcej vo S., 15/ I.L., bývajúceho v N., 16/ O. V., bývajúcej v A., 17/ M. V. st., bývajúceho v A., 18/ M. V. ml., bývajúceho v A., 19/ S.L., bývajúcej v H., 20/ S.L., bývajúceho v H., 21/ MUDr. B. Z., bývajúcej v H., 22/ N. O., bývajúcej v U., 23/ O. O., bývajúceho v A., 24/ H. O., bývajúceho v W., 25/ W. N., bývajúceho v A., 26/ U. N., bývajúceho v A., 27/ Ing. M. Z., bývajúcej v N., 28/ V.L., bývajúceho v A., 29/ M. S., bývajúcej v A., 30/ V.L., bývajúceho v A., 31/ C. G., bývajúcej v A., 32/ L. G., bývajúcej v W., 33/ O. F., bývajúcej v O., 34/ O. A., bývajúcej v A., 35/ W. N., bývajúceho v A., 36/ O. B., bývajúcej v A. a 37/ O. B., bytom A., všetci zastúpení JUDr. Alojzom Žitníkom advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Lánska č. 935/31, proti žalovaným 1/ A. N., bývajúcemu v A., 2/ I. N., bývajúcej v A., 3/ F. N., bývajúcemu v A., 4/ M. N., bývajúcemu v A., 5/ F. N., bývajúcej v A., 6/ Ing. U. N., bývajúcemu v A., 7/ Ing. M. N., bývajúcej v A., 8/ Ing. M. N., bývajúcemu v A., 9/ V. N., bývajúcej v A., 10/ Ing. L. N., bývajúcemu v A., 11/ Mgr. F. N., bývajúcej v A., 12/ C. N., bývajúcej v A., 13/ C. N., bývajúcej v A., 14/ M. N., bývajúcemu v A., 15/ F. N., bývajúcej v A., 16/ Ing. M. N., bývajúcemu v A., 17/ PhDr. O. N., bývajúcej v A., 18/ I. N., bývajúcej v A., 19/ A. Y., bývajúcemu v A., 20/ M. Y., bývajúcej v A., 21/ A. Y., bývajúcemu v A., 22/ O. Y., bývajúcej v A., 23/ Ing. M.V., bývajúcemu v A., 24/ I.V., bývajúcej v A., 25/ O.V., bývajúcemu v A., 26/ S.V., bývajúcej v A., 27/ P. W., bývajúcej v A., 28/ Ing. M. W., bývajúcemu v A., 29/ Ing. R. W., bývajúcej v A., 30/ M. W., bývajúcemu v A., 31/ O. W., bývajúcej v A., 32/ O. W., bývajúcemu v A., 33/ Ing. V. W., bývajúcemu v A., 34/ M. W., bývajúcej v A., 35/ V. W., bývajúcemu v A., 36/ S. W., bývajúcej v A., 37/ M. W., bývajúcemu v A., 38/ M. W., bývajúcej v A., 39/ Ing. M. W., bývajúcemu v A., 40/ I. W., bývajúcej v A., 41/ V.X., bývajúcej v PP., 42/ A.X., bývajúcemu v A., 43/ V.X., bývajúcej v A., 44/ F. T., bývajúcemu v A., 45/ M. T., bývajúcej v A., 46/ M. T., bývajúcemu v A., 47/ Z. T., bývajúcej v A., 48/ Mgr. S. T., bývajúcemu v A., 49/ Mgr. U. T., bývajúcej v A., 50/ O. T., bývajúcemu v A., 51/ V. T., bývajúcej v A., 52/ V. T., bývajúcej v A., 53/ T. T., bývajúcemu v A., 54/ O. T., bývajúcej v A., 55/ M. T., bývajúcemu v A., 56/ I. T., bývajúcej v A., 57/ M. B., bývajúcemu v A., 58/ N. B., bývajúcej v A., 59/ C. B., bývajúcej v A., 60/ V. B., bývajúcemu v A., 61/ O. B., bývajúcej v A., 62/ Ing. O. B., bývajúcemu v A., 63/ O. B., bývajúcej v A., 64/ M. B., bývajúcemu v A., 65/ H. B., bývajúcej v A., 66/ Ing. M. B., bývajúcemu v A., 67/ O. B., bývajúcej v A., 68/ F. B., bývajúcemu v A., 69/ O. B., bývajúcej v A., 70/ H. C., bývajúcemu v A., 71/ S. C., bývajúcemu v A., 72/ A. C., bývajúcemu v A., 73/ I. C., bývajúcej v A., 74/ R. C., bývajúcej v A., 75/ V. C., bývajúcemu v A., 76/ O. C., bývajúcej v A., 77/ G. C., bývajúcemu v A., 78/ A. C., bývajúcej v A., 79/ Ing. V. C., bývajúcemu v A., 80/ P. C., bývajúcej v A. 81/ V. C., bývajúcej v A., 82/ M. C., bývajúcemu v A., 83/ Y. C., bývajúcej v A., 84/ N. C., bývajúcej v A., 85/ U. C., bývajúcemu v A., 86/ I. C., bývajúcej v A., 87/ W. C., bývajúcej v A., 88/ I. C., bývajúcemu v A., 89/ R. C., bývajúcej v A., 90/ Y. C., bývajúcej v A., 91/ O. C., bývajúcemu v

A., 92/ S. C., bývajúcej v A., 93/ Ing. W. N., bývajúcej v A., 94/ O. N., bývajúcej v A., 95/ O. C., bývajúcej v A., 96/ O. C., bývajúcej v C., 97/ Ing. F. Y., bývajúcemu v A., 98/ S. Y., bývajúcej v A., 99/ S. M., bývajúcemu v A., 100/ L. M., bývajúcej v A., 101/ Ing. A. M., bývajúcemu v A., 102/ I. M., bývajúcej v A., 103/ Ing. F. M., bývajúcemu v A., 104/ Ing. V. M., bývajúcej v A., 105/ Z. M., bývajúcemu v A., 106/ O. M., bývajúcemu v A., 107/ W. M., bývajúcej v A., 108/ Ing. A. M., bývajúcemu v A., 109/ O. M., bývajúcej v A., 110/ M. M., bývajúcemu v A., 111/ M. M., bývajúcemu v A., 112/ O. M., bývajúcej v A., 113/ Ing. O. G., bývajúcemu v A., 114/ P. G., bývajúcej v A., 115/ T. G., bývajúcemu v A., 116/ O. G., bývajúcej v A., 117/ H. G., bývajúcemu v A., 118/ V. G., bývajúcej v A., 119/ I. G., bývajúcej v A., 120/ H. G., bývajúcemu v A., 121/ S. G., bývajúcej v A., 122/ M. G., bývajúcemu v A., 123/ H. G., bývajúcej v A., 124/ M. G., bývajúcemu v A., 125/ U. G., bývajúcej v A., 126/ Ing. S. G., bývajúcemu v A., 127/ O. G., bývajúcej v A., 128/ M. G., bývajúcemu v A., 129/ H. G., bývajúcemu v A., 130/ A. G., bývajúcemu v A., 131/ M. G., bývajúcej v A., 132/ R. G., bývajúcej Z., 133/ S. G., bývajúcej A., 134/ MUDr. O. G., bývajúcemu v A., 135/ V. G., bývajúcej v A., 136/ Mgr. T. G., bývajúcemu v A., 137/ P. G., bývajúcej v A., 138/ I. G., bývajúcej v A., 139/ A. G., bývajúcemu v A., 140/ T. G., bývajúcej v A., 141/ Ing. T. A., bývajúcemu v A., 142/ Ing. M. G., bývajúcemu v A., 143/ V. G., bývajúcej v A., 144/ O. G., bývajúcemu v A., 145/ M. G., bývajúcej v A., 146/ O. U., bývajúcemu v A., 147/ Ing. O. U., bývajúcej v A., 148/ V. U., bývajúcej v W., 149/ JUDr. Ing. V. O., bývajúcej v A., 150/ Ing. B. N., bývajúcej v F., 151/ Ing. G. U., bývajúcemu v D., 152/ U. U., bývajúcemu v A., 153/ N. U., bývajúcej v A., 154/ S. O., bývajúcemu v A., 155/ I. O., bývajúcej v A., 156/ H. O., bývajúcemu v A., 157/ W. O., bývajúcej v A., 158/ M. O., bývajúcemu v A., 159/ L. O., bývajúcej v A., 160/ S. O., bývajúcemu v A., 161/ O. O., bývajúcej v A., 162/ Dr. Z. O., bývajúcemu v A., 163/ N. O., bývajúcej v A., 164/ M. O., bývajúcemu v A., 165/ V. O., bývajúcej v A., 166/ O. O., bývajúcej v A., 167/ L. D., bývajúcemu v A., 168/ C. D., bývajúcej v A., 169/ N. D., bývajúcemu v A., 170/ O. A., bývajúcemu v A., 171/ G. A., bývajúcej v A., 172/ Ing. O. A., bývajúcemu v A., 173/ M. A., bývajúcemu v A., 174/ O. A., bývajúcej v A., 175/ Ing. V. A., bývajúcemu v A., 176/ I. A., bývajúcej v A., 177/ F. A., bývajúcej v A., 178/ M. A., bývajúcemu v A., 179/ O. A., bývajúcej v A., 180/ O. A., bývajúcemu v A., 181/ W. A., bývajúcej v A., 182/ A. A., bývajúcemu v A., 183/ M. A., bývajúcemu v A., 184/ W. A., bývajúcej v A., 185/ Ing. S. F., bývajúcemu v A., 186/ C. F., bývajúcej v A., 187/ M. F., bývajúcej v A., 188/ O. F., bývajúcemu v A., 189/ Ing. M. F., bývajúcemu v A., 190/ M. F., bývajúcej v A., 191/ Ing. S. F., bývajúcemu v A., 192/ O. F., bývajúcej v A., 193/ M. F., bývajúcemu v A., 194/ O. F., bývajúcemu v A., 195/ M. F., bývajúcej v A., 196/ S. Z., bývajúcej v A., 197/ O. Z., bývajúcemu v A., 198/ P. Z., bývajúcej v A., 199/ R. Z., bývajúcej v A., 200/ Dr. M. Z., bývajúcemu v A., 201/ Mgr. O. Z., bývajúcej v A., 202/ Ing. M. Z., bývajúcemu v A., 203/ M. Z., bývajúcej v A., 204/ P. Z., bývajúcemu v A., 205/ N. Z., bývajúcej v A., 206/ JUDr. V. Z., bývajúcemu v A., 207/ H. Z., bývajúcej v A., 208/ M. Z., bývajúcej v A., 209/ A. Z., bývajúcemu v A., 210/ V. Z., bývajúcej v A., 211/ A. Z., bývajúcemu v A., 212/ O. Z., bývajúcej v A., 213/ Ing. O. Z., bývajúcemu v A., 214/ O. Z., bývajúcej v A., 215/ Ing. M. Z., bývajúcemu v A., 216/ O. Z., bývajúcej v H., 217/ V. G., bývajúcej v A., 218/ L.G., bývajúcemu v A., 219/ O.G., bývajúcej v A., 220/ H.A., bývajúcemu v A., 221/ M.A., bývajúcej v A., 222/ I. S., bývajúcemu v A., 223/ V.X., bývajúcemu v A., 224/ M.X., bývajúcej v A., 225/ Ing. O.S., bývajúcej v A., 226/ MUDr. U.S., CSc., bývajúcemu v A., 227/ O.S., bývajúcej v A., 228/ Ing. F. H., bývajúcemu v A., 229/ Ing. O. H., bývajúcej v A., 230/ Ing. A. H., bývajúcemu v A., 231/ L. H., bývajúcej v A., 232/ V. H., bývajúcej v A., 233/ Ing. P. H., bývajúcemu v A., 234/ V. H., bývajúcej v A., 235/ M. H., bývajúcej v A., 236/ C. H., bývajúcej v A., 237/ W. H., bývajúcej v A., 238/ A. H., bývajúcemu v A., 239/ O. H., bývajúcemu v A., 240/ O. X., bývajúcemu v A., 241/ O. X., bývajúcej v A., 242/ H. S., bývajúcemu v A., 243/ M. S., bývajúcemu v A., 244/ Ing. H. S., bývajúcemu v A., 245/ M. S., bývajúcej v A., 246/ U. S., bývajúcej v A., 247/ Ing. I. R., bývajúcemu v A., 248/ V. R., bývajúcej v A., 249/ M. R., bývajúcej v A., 250/ T. R., bývajúcemu v A., 251/ O. R., bývajúcej v A., 252/ M.I., bývajúcemu v A., 253/ M.I., bývajúcej v A., 254/ M.L., bývajúcemu v A., 255/ V.L., bývajúcej v A., 256/ Ing. M.X., bývajúcemu v A., 257/ Ing. G.X., bývajúcej v A., 258/ Slovenskému zväzu záhradkárov - základná organizácia č. 23-1, so sídlom v Považskej Bystrici, Za kalváriou, IČO: 36 129 399, žalovaní 1/ až 12/, 14/ až 26/, 28/ až 92/, 97/ až 148/, 152/ až 187/, 189/ až 205/, 208/ až 216/, 218/ až 227/, 232/ až 236/, 238/ až 258/ zastúpení JUDr. Ondrejom Polákom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná č. 90/12, o určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenej na Okresnom súde Považská

Bystrica pod sp. zn. 6 C 250/2004, o mimoriadnom dovolaní Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica z 20. januára 2011 č.k. 6 C 250/2004-1437, takto

rozhodol:

Mimoriadne dovolanie o d m i e t a .

Žalovaným 1/-12/, 14/-26/, 28/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/ nepriznáva náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní.

Odôvodnenie

Žalobcovia 1/ až 37/ sa domáhali určenia spoluvlastníckych práv k 12 nehnuteľnostiam na tom skutkovom základe, že na podklade neskôr zrušeného rozhodnutia Okresného úradu v Považskej Bystrici - Odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva z 25. januára 2002 č.j. 01/00765-IZ3 o schválení pozemkových úprav podľa § 16 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách, boli ako vlastníci, prípadne ako spoluvlastníci pozemkov vyčlenených na sporných 12-tich nehnuteľnostiach v katastri nehnuteľností zapísaní žalovaní a tento stav nebol zmenený ani po tom, čo bolo vyššie uvedené rozhodnutie zrušené nadriadeným správnym orgánom.

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 26. februára 2010 č.k. 6 C 250/2004-1161 z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil a vzhľadom na väčší počet účastníkov konania podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania.

Uznesením z 25. mája 2010 č.k. 6 C 250/2004-1200 Okresný súd Považská Bystrica uložil žalobcom 1/ až 37/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/ náhradu trov konania vo výške 49 126,68 €. Žalobcom 1/-18/ a 27/-37/ uložil súd povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/ náhradu trov konania vo výške 18 422,29 €. Žalovaným 93/-96/, 149/-151/, 188/, 206/, 207/, 217/, 228/-231/, 237/ náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil § 146 ods. 2 O.s.p., pretože žalobcovia tým, že vzali späť svoju žalobu zavinili, že konanie musel súd zastaviť. Časti žalovaným, konkrétne žalovaným 93/-96/, 149/-151/, 188/, 206/, 207/, 217/, 228/-231/, 237/ súd právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože si toto právo ani neuplatňovali. Žalovaných 1/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/ v konaní zastupoval jeden právny zástupca, ktorý vyčíslil trovy konania vzniknuté poskytovaním právnych služieb za 9 úkonov právnej služby. Pri stanovovaní hodnoty veci, ktorej sa právne služby týkali, súd vychádzal z odborného vyjadrenia JUDr. Ing. Jozefa Plačka, podľa ktorého 1 m² sporných pozemkov má hodnotu 3,30 €. Hodnotu veci (pozemku v záhradkárskej osade) vypočítal súd podľa výmery príslušného pozemku zapísanej v katastri nehnuteľností, ku ktorej pripočítal podiel žalovaných na spoločných častiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX. Z takto zistenej hodnoty jednotlivých pozemkov (záhrad) bola podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie služieb (ďalej len „vyhláška“) určená základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, po odpočítaní 20 %, keďže na strane žalovaných išlo o zastupovanie viacerých osôb jedným právnym zástupcom. Súd ďalej vzal do úvahy, že žalobcovia 19/-26/ vzali žalobu späť už na pojednávaní dňa 30. januára 2009, preto ich zaviazal len na zaplatenie tých trov konania, ktoré vznikli do času, kým vystupovali ako účastníci konania (za 6 úkonov právnej služby). Celkové trovy konania, ktoré vznikli do okamihu späťvzatia žaloby žalobcami 19/-26/ predstavujú čiastku 49 126,68 €. Na zvyšok trov právneho zastúpenia v celkovej výške 18 422,29 € (za 3 úkony právnej služby) súd zaviazal iba žalovaných, ktorí vzali žalobu späť až 19. februára 2010.

Na odvolanie žalobcov podané v časti výroku o povinnosti žalobcov 1/-37/ spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania vo výške 49 126,68 € a vo výroku o povinnosti žalobcov 1/-18/ a 27/-37 spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania vo výške 18 422,29 €, Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. novembra 2010 sp. zn. 5 Co 327/2010 v napadnutých častiach uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a v rozsahu zrušenia vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zrušenie rozhodnutia odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil povahu procesného spoločenstva, v akom vystupovali žalobcovia v konaní, ako spoločenstva nerozlučného podľa § 92 ods. 2 O.s.p., pričom sa jednalo o samostatné procesné spoločenstvo v zmysle § 91 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že žalobcovia 1/-37/ sa domáhali určenia vlastníckeho práva k rozličným nehnuteľnostiam, a to čo do podielov, výmery, hodnoty. Súdu prvého stupňa ďalej odvolací súd vytkol nesprávne určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, keď mal vychádzať z celkovej hodnoty predmetu konania a stanoviť pomer uplatňovaného nároku jednotlivých žalobcov k celku. Súd prvého stupňa taktiež nesprávne ustálil skutkový stav, keď za účastníkov zastúpených právnym zástupcom na strane žalovaných považoval aj žalovaných 13/ a 27/, ktorí ale nepredložili plnomocenstvo pre ich procesné zastupovanie v konaní.

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 20. januára 2011 č.k. 6 C 250/2004-1437 uložil žalobcovi 1/ povinnosť zaplatiť žalovaným 1/-12/, 14/-26/, 28/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/ náhradu trov konania vo výške 1 174,90 €, žalobcovi 2/ 1 174,90 €, žalobcovi 3/ 1 174,90 €, žalobcovi 4/ 1 174,90 €, žalobcovi 5/ 1 174,90 €, žalobcovi 6/ 1 174,90 €, žalobcovi 7/ 1 174,90 €, žalobcovi 8/ 1 174,90 €, žalobcovi 9/ 3 246,18 €, žalobcovi 10/ 10 849,45 €, žalobcovi 11/ 18 075,05 €, žalobcovi 12/ 4 778,98 €, žalobcovi 13/ 946,34 €, žalobcovi 14/ 946,34 €, žalobcovi 15/ 946,34 €, žalobcovi 16/ 108,09 €, žalobcovi 17/ 108,09 €, žalobcovi 18/ 108,09 €, žalobcovi 19/ 201,43 €, žalobcovi 20/ 235,82 €, žalobcovi 21/ 235,82 €, žalobcovi 22/ 171,96 €, žalobcovi 23/ 171,96 €, žalobcovi 24/ 171,96 €, žalobcovi 25/ 83,83 €, žalobcovi 26/ 83,53 €, žalobcovi 27/ 843,17 €, žalobcovi 28/ 897,21 €, žalobcovi 29/ 5 051,04 €, žalobcovi 30/ 2 379,49 €, žalobcovi 31/ 550,85 €, žalobcovi 32/ 103,17 €, žalobcovi 33/ 54,04 €, žalobcovi 34/ 1 436,40 €, žalobcovi 35/ 1 809,78 €, žalobcovi 36/ 278,80 €, žalobcovi 37/ 3 246,18 €. O povinnosti jednotlivých žalobcov 1/ až 37/ nahradiť tým žalovaným, ktorí si uplatnili právo na náhradu trov konania, súd rozhodol opätovne podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky ako 1/13-inu výpočtového základu, pretože zisťovanie hodnoty predmetu konania prostredníctvom znaleckého dokazovania (po spochybnení odborného vyjadrenia predloženého žalobcami), považoval v danom štádiu konania za nehospodárne a neúčelné. Právny zástupca žalovaných zastupoval v konaní 240 účastníkov a odmena za jeden úkon právnej pomoci v roku 2008 predstavuje po znížení odmeny o 20 % (§ 13 ods. 2 vyhlášky) pri zastupovaní 240 žalovaných 9 336 € (48,63 € - 20 % = 38,90 € x 240). Za rok 2009 odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje 10 269,60 € (53,49 € - 20 % = 42,79 € x 240). Právny zástupca žalovaných poskytol 9 úkonov právnej služby, z toho do späťvzatia žaloby dňa 30. januára 2009 časťou žalobcov (19/ až 26/) vykonal 6 úkonov právnej pomoci v súhrnnej hodnote 49 484,80 € a po späťvzatí žaloby 3 úkony v súhrnnej hodnote 23 106,60 €. Súd ale právnenému zástupcovi nepriznal odmenu spočívajúcu v súčte oboch vyššie uvedených hodnôt, pretože nemohol prekročiť sumu uplatňovanú právnym zástupcom žalovaných, a to čiastku 67 551,97 €. Následne súd určil, aký bol pomer žalobou uplatňovaných nárokov jednotlivých žalobcov k celkovej výmere pozemkov (49 054,95 m²) do okamihu späťvzatia žaloby časťou žalobcov ako aj pomer nárokov jednotlivých žalobcov k výmere pozemkov po späťvzatí žaloby (47 689,22 m²) a podľa tohto pomeru voči odmene za poskytnuté právne služby určil výšku náhrady trov, na ktorú zaviazal jednotlivých žalobcov.

Na odvolanie žalobcov 2/, 3/, 5/, 6/, 8/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 15/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 36/ a 37/ Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. októbra 2011 sp. zn. 5 Co 54/2011 v napadnutej časti uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, ako je uvedené vo výroku uvedeného uznesenia krajského súdu. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil s určením základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon služby právnej služby vo výške 1/13-iny výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky a stotožnil sa aj s počtom právnych úkonov, ktoré vykonal a za ktoré si uplatnil právny zástupca žalovaných v mene svojich 240 klientov náhradu trov konania. Zmenu rozhodnutia odôvodnil tým, že na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v danej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. odôvodňujúce zmiernenie neprimeranej tvrdosti zákona. Za

dôvody hodné osobitného zreteľa považoval okolnosti, ktoré viedli účastníkov k podaniu žaloby na ochranu vlastníckeho práva (dlhá nečinnosť príslušných správnych orgánov a vydanie rozhodnutia až počas súdneho konania), postoj účastníkov, ako aj osobné a majetkové pomery žalobcov, ktorí v prípade žalobcov 2/, 3/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 15/, 29/, 30/, 31/, 32/, 36/ a 37/ sú vo vyššom veku, s jedným príjmom zo starobného, prípadne invalidného dôchodku a v prípade žalobkyne 36/ ide o osobu s nízkym príjmom, ktorá navyše spláca úver. Na druhej strane odvolací súd prihliadol aj na okolnosť, že žalobcovia podaním jednej spoločnej žaloby voči veľkému počtu žalovaných bez toho, aby mali už na začiatku konania ujasnenú otázku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie a znenia žalobného návrhu, sami navýšili výšku trov konania. Po zohľadnení týchto skutočností odvolací súd znížil súdom prvého stupňa uloženú povinnosť na náhradu trov konania u každého zo žalobcov 2/, 3/, 10/, 11/, 12/, 13/, 14/, 15/, 29/, 30/, 31/, 32/, 36/ a 37/ o 75 % a v prípade žalobcov 5/, 6/, 8/, 27/, 28/, ktorí síce nepreukázali existenciu sociálnych dôvodov, ale v ich prípade súd rovnako prihliadol k okolnostiam, ktoré ich viedli k podaniu žaloby a znížil im uloženú náhradu trov konania o jednu polovicu, teda 50 %.

Na podnet žalobcov 34/ O. A. a žalobcu 35/ W. N. ako účastníkov konania, ktorí nepodali odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa, podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica z 20. januára 2011 č.k. 6 C 250/2004-1437 v časti, v ktorej súd uložil povinnosť žalobkyňi 34/ zaplatiť žalovaným 1 436,40 € a žalobcu 35/ zaplatiť 1 809,78 € titulom náhrady trov konania. Mimoriadne dovolanie odôvodnil § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. a namietal, že napadnuté rozhodnutie vzišlo z konania, ktoré je zaťažené inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto tzv. iná vada konania spočíva v tom, že súd prvého stupňa neskúmal, či v prípade žalobcov 34/ a 35/ sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods.1 O.s.p. a že súd prvého stupňa sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v skoršom zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne z 30. novembra 2010 sp. zn. 5 Co 327/2010. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobcovia 34/ a 35/ vo vyjadrení k dovolaniu s poukazom na svoj zdravotný stav ako osôb zdravotne ťažko postihnutých a s príjmom v podobe invalidného, resp. starobného dôchodku, navrhli „zamietnuť náhradu trov konania“.

K mimoriadnemu dovolaniu sa vyjadrili aj žalovaní 1/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/, ktorí navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť. Poukázali na to, že žalobcovia 34/ a 35/ nepodali proti napadnutému rozhodnutiu odvolanie ako riadny opravný prostriedok. K dôvodom mimoriadneho dovolania uviedli, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí v súvislosti s aplikáciou § 150 ods. 1 O.s.p. nevyslovil žiadny rigorózný záväzný právny názor a súd prvého stupňa aj na toto usmernenie reagoval. Majetkové pomery žalobcov 34/ a 35/ a ich zdravotný stav, ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre zníženie nároku na náhradu trov konania žalovaní nepovažovali za rozhodujúce.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či je mimoriadne dovolanie procesne prípustné.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f O.s.p.), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 O.s.p.). Mimoriadne dovolanie podáva generálny prokurátor na dovolacom súde do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu (§ 243g O.s.p.).

1. So zreteľom na nejednotnosť rozhodovania senátov občianskoprávneho kolégia pri aplikácii ustanovenia § 243e ods. 1 O.s.p. (najmä v otázke, proti ktorým rozhodnutiam súdu je prípustné mimoriadne dovolanie či je tento opravný prostriedok prípustný aj vtedy, keď účastník sám nevyužil

všetky dostupné opravné prostriedky) prijal občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu v minulosti stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 36/2008. Právna veta tohto stanoviska, ktoré zdôraznilo najmä účel mimoriadneho dovolania a poukazovalo na doslovný text právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, znie: „Podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom nie je podmienené využitím riadneho opravného prostriedku účastníkom konania. Mimoriadnym dovolaním v zmysle § 243e O.s.p. môže generálny prokurátor napadnúť aj právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa“.

Judikatúra najvyššieho súdu, vrátane ním prijatých stanovísk, nie je bez vývoja. Nie je vylúčené, aby aj pri nezmenenej právnej úprave, prípadne s ohľadom na nové právne náhľady alebo interpretačné východiská samotného najvyššieho súdu, bola nielen spresňovaná či dopĺňovaná, ale tiež menená.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal 18. marca 2015 pod sp. zn. PL.z. 3/2015 stanovisko, v zmysle ktorého: „Rešpektujúc princíp právnej istoty, ktorá bola nastolená právoplatným rozhodnutím, zohľadňujúc princíp subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) ako i výnimočnosť mimoriadneho dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku podávaného generálnym prokurátorom Slovenskej republiky je jeho prípustnosť v civilnom konaní akceptovateľná za podmienky vyčerpania všetkých zákonom dovolených riadnych, ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré mal účastník konania k dispozícii a ktoré mohol účinne využiť na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov.“

3. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyplýva, že systém opravných prostriedkov zakotvený v právnom poriadku zmluvnej strany Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) musí byť v súlade s požiadavkami čl. 6 Dohovoru. ESLP v rámci svojej rozhodovacej praxe už viackrát konštatoval porušenie čl. 6 Dohovoru vtedy, keď k nariadeniu opätovného preskúmania veci došlo výlučne z dôvodu existencie odlišného právneho posúdenia veci oproti právnomu názoru vnútroštátnych súdov, ktoré vec s konečnou platnosťou prerokovali a meritórne rozhodli (porovnaj *Roseltrans proti Rusku* z roku 2005). Opakovane tiež zdôraznil, že v záujme právnej istoty by právoplatné rozsudky mali vo všeobecnosti zostať nedotknuté a k ich zrušeniu by malo dochádzať iba pre účely nápravy zásadných väd [viď napríklad *Abdullayev proti Rusku* (rozsudok z roku 2010)], resp. závažných pochybení [viď *Sutyazhnik proti Rusku* (rozsudok z roku 2009)]. Právoplatnosť rozhodnutia súdu môže byť prelomená len výnimočne a výlučne iba za účelom zaistenia opravy základných väd alebo justičných omylov (viď *Ryabykh proti Rusku*, rozsudok z roku 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, nie však z dôvodu právnej čistoty (pozri *Sutyazhnik proti Rusku*, rozsudok z roku 2009).

ESLP na tieto predpoklady prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov opätovne poukázal v rozhodnutiach z 9. júna 2015 vo veciach DRAFT-OVA, a.s. proti Slovenskej republike, PSMA, s.r.o. proti Slovenskej republike a COMPCAR, s.r.o. proti Slovenskej republike.

4. V preskúmvanej veci sa senát 3 C najvyššieho súdu, ktorý koná a rozhoduje v tejto veci, odchyľuje od stanoviska R 36/2008 s vedomím, že k „prekonaniu“ tohto stanoviska môže dôjsť iba osobitným procesom predpokladaným v § 21 ods. 3 písm. a/ zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Senát 3 C najvyššieho súdu pri svojom rozhodovaní - na rozdiel od uvedeného stanoviska (a to aj s prihliadnutím na dôvody uvedené v bodoch 2. a 3.) - akcentoval predovšetkým miesto mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora v systéme opravných prostriedkov. Na bližšie odôvodnenie odklonenia sa od predmetného stanoviska uvádza nasledovné:

I keď to v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravujúcich riadne a mimoriadne opravné prostriedky nie je výslovne uvedené, predsa len je z nich zrejماً zásada, že je na účastníkovi, ktorý je nespokojný s konaním alebo rozhodovaním súdu, aby sám, z vlastnej iniciatívy, svojimi procesnými úkonmi a v logickom slede zohľadňujúcim stav, do ktorého sa konanie dostalo, postupne po sebe - až po najvyššiu úroveň - využil všetky procesné prostriedky nápravy (opravné prostriedky), ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. To pre účely preskúmvanej veci opodstatňuje záver, podľa ktorého ochrana poskytovaná mimoriadnym dovolaním je prípustná len subsidiárne - vtedy, keď osoba domáhajúca sa podania mimoriadneho dovolania bola v naznačenom zmysle procesne aktívna a využila (neúspešne) všetky zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov alebo takéto právne prostriedky nemala vôbec k dispozícii.

Mimoriadne dovolanie je (mimoriadny) opravný prostriedok, ktorý smeruje proti rozhodnutiu súdu,

ktoré už nadobudlo právoplatnosť a vykazuje atribúty záväznosti a nezmeniteľnosti (§ 159 ods. 1 O.s.p.). V konaní o mimoriadnom dovolaní dochádza preto k stretu dvoch základných práv (ústavných princípov). Ide jednak o právo na spravodlivý súdny proces, jednak o zásadu právnej istoty ako súčasť právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy. Vzhľadom na princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. 1 ods. 1 Ústavy, ktorý do určitej miery obmedzuje právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy, treba mať v konaní o mimoriadnom dovolaní na zreteli vzájomný vzťah oboch týchto ustanovení. Daná procesná situácia musí byť totiž vyriešená z pohľadu oboch dotknutých ústavných článkov tak, aby boli zachované označené ústavné práva (m. m. I. ÚS 252/05 a tiež IV. ÚS 481/2011).

Pri rozhodovaní o mimoriadnom dovolaní nemôže brať najvyšší súd na zreteľ len generálnym prokurátorom namietané porušenie zákona, ale musí dbať o to, aby zachoval ústavnoprávne relevantnú rovnováhu medzi právom na spravodlivé súdne konanie a ústavným princípom právnej istoty. Najvyšší súd poznamenáva, že právo na spravodlivý súdny proces treba pritom vnímať ako právo, ktoré sa netýka len jedného z účastníkov konania (jednej procesnej strany) a sleduje len jeho práva a oprávnené záujmy; právo na spravodlivý súdny proces sa viaže na občianske súdne konanie ako celok a právne postavenie všetkých jeho účastníkov rovnako.

Najvyšší súd pri riešení otázky prípustnosti mimoriadneho dovolania na báze zohľadnenia korelácie predmetného ústavného práva a princípu musí dať prednosť ústavnému princípu právnej istoty vtedy, keď účastník sám nevyužil všetky dostupné procesné prostriedky poskytované právnym poriadkom za účelom nápravy konania alebo rozhodovania súdov a zostal v tomto smere pasívny. To rovnako platí vtedy, keď sa účastník občianskeho súdneho konania sám svojim procesným úkonom (napríklad vzdaním sa odvolania) zbavil možnosti podať dostupný opravný prostriedok. V oboch týchto prípadoch je procesná aktivita generálneho prokurátora podávajúceho mimoriadne dovolanie neprípustná a nemôže mať procesné dôsledky predpokladané v ustanoveniach § 243e až § 243j O.s.p.

5. V danom prípade generálny prokurátor napadol mimoriadnym dovolaním rozhodnutie okresného súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť.

V konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6 C 250/2004 uznesením z 20. januára 2011 žalobkyňa 34/ bola zaviazaná zaplatiť žalovaným 1/-12/, 14/-26/, 28/-92/, 97/-148/, 152/-187/, 189/-205/, 208/-216/, 218/-227/, 232/-236/, 238/-258/ trovy konania vo výške 1 436,40 € a žalobca 35/ tým istým žalovaným 1 809,78 €. Žalobcovia 34/ a 35/ odvolanie proti tomuto uzneseniu nepodali z dôvodov, ktoré uvádzajú aj v podnete na podanie mimoriadneho dovolania adresovanom Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, že im to neumožňovali ich zdravotné a sociálne dôvody.

Vzhľadom na to, že v predmetnom konaní podnecovatelia mimoriadneho dovolania nevyužili dostupné opravné prostriedky (resp. sa možnosti podať tieto opravné prostriedky sa sami zbavili), najvyšší súd dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je v danom prípade procesne neprípustné.

6. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol mimoriadne dovolanie ako procesne neprípustné (§ 243i O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

Generálnemu prokurátorovi v konaní o mimoriadnom dovolaní nemôže byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Povinnosť nahradiť trovy konania v konaní o mimoriadnom dovolaní má ten, kto podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania (viď § 148a ods. 1 a 2 O.s.p.). V danom prípade dali podnet na mimoriadne dovolanie žalobcovia 34/ a 35/. Žalovaní, ktorí sa vyjadrili k mimoriadnemu dovolaniu nepodali návrh na priznanie náhrady trov konania o mimoriadnom dovolaní; najvyšší súd im vzhľadom na to nepriznal náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní (§ 243i ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.